

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Landstinget. № 40.

Femte Session.

37te Møde.

Mandagen den 12te December.

(Fortf.)

Sørensen (fortsat): Det Forhold, som i Almindelighed hos gode Lehnbestodere finder Sted, at Børnene fornemmelig faae Gaarden efter Forældrene, finder ogsaa sædvanligt Sted, og det med særdeles Grund, med Hensyn til de Fæstebønder, som høre under Embeder. Man gjør ligefrem Regning derpaa, og man kan med Rette gjøre det, da der ikke er nogen Embedsmand, der vil stikke Nogen ind, eller kan gjøre det, naar den afdøde Fæsters Børn ville give det Samme i Indfæstning og Afgift, som ibrigt bydes. Af denne Grund er det, at jeg ikke finder mig tilfredsstillt paa deres Begne ved den Godtgjørelse, som i denne Paragraph er tilstaaet dem. Med Hensyn hertil vil jeg, om nogle af det ærede Things Medlemmer dele den samme Anskuelse som jeg, indkomme med et Vædringsforslag til Sagens tredie Behandling. Med Hensyn til de tidt omtalte Commissioner, da kan jeg rigtignok ikke dele den Mening, at disse skulde være ønskelige, saaledes som de foreslaaes sammensatte. Derimod kunde det vel være, at de Nærmeste, f. Ex. Amtsrådet, kunde udøve nogen Indskyldelse, og kunde ved deres Indberetninger til Ministeriet fremvirke, at Fæstelsøsnit fandt Sted ved frivillig Overeenskomst.

Ordføreren: Den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Kreds (Madvig) bemærkede, at han vel ikke havde Stort at indvende mod det Vædringsforslag, der er fillt i §§ 7—10, forsaavidt dets Almindelighed angaaer, men at han ansaae det for håardt for Fæsternes Efterladte, og navnlig for den af hans

Efterladte, som havde meest Udfigt til at faae Gaarden efter ham, at han, naar den blev solgt ved Auction, skulde blive stuffet i st Haab. I den Anledning skal jeg tillade mig at bemærke, at det vel altid er håardt for Fæsternes Børn, at de ikke have nogen sikker Udfigt til at faae deres Faders Gaard i Fæste, men at man dog ikke kan sige, at de ere værre farne i dette Tilfælde, end de ere det i Almindelighed, ja, man kan endogsaa tværtimod sige, at de blive meget bedre farne; thi man har jo netop søgt at borttage Noget af det Haarde i Bestemmelsen derved, at man har foreslaaet, at der skulde tilstaaes dem en Fjerdedeel af den Kjøbesum, til hvilken Gaarden bliver udbragt, medens de, naar der kom en Bestyrer for de offentlige Stiftelsers Gods, som ikke længer vilde sætte bort, og derfor skaffede sig Bevilling til at sælge Gaardene, naar de bleve fæstledige, aldeles Intet vilde erholde. — Forsaavidt den samme ærede Landstingsmand stærkt har opponeret mod de foreslaaede Mæglingscommissioner, paa Grund af den Agitation, de efter hans Formening vilde vække, skal jeg tillade mig at henvise til, hvad jeg alt tidligere idag har ytret om, at Agitationen efter min Formening vil blive langt større, hvis det foreliggende Lovforslag og det foreliggende Vædringsforslag blive forkastede, og jeg skal til det, jeg tidligere har anført, kun tillade mig at tilføje, at Agitation dog ogsaa har sin gode Side, og ikke er saa aldeles forkastelig; thi Agitationen henleder begge Parters alvorlige Opmærksomhed paa Vigtigheden af, at Fæste overgaaer til Selveiendom, og det er netop Agitationen, der for en meget væsentlig Deel skyldes, at saa meget Fæstegods i de senere Aar er overgaaet til Selveiendom, og at hele denne Sag er vaft af den langvarige